

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 42C/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125308040
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6125308040.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Kráľovou v právnej veci žalobcu: A. B., C., C. D. XXXX/XX, XXX XX E., F.: XX XXX XXX, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: G. H., I. B. F. J., C. C. K. X, XXX XX L. – C. M., F.: XX XXX XXX, právne zastúpený FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 7325/14, 811 08 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 56 711 832, o zaplatenie 206,54 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi istinu 206,54 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne zo sumy 206,54 EUR od 14.04.2025 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 14.05.2025 a postúpenou Okresnému súdu Žilina dňa 27.06.2025 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 206,54 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne zo sumy 206,54 EUR od 14.04.2025 do zaplatenia a nahradenia trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 20.01.2025 došlo v N. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol O. L., nar.XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX N. D. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 03.02.2025, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 03.02.2025 do 13.02.2025 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do objektívnej a reálnej možnosti vyzdvihnúť si opravené motorové vozidlo z autoservisu po doručení krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXX splatnú dňa 28.02.2025 na sumu 655,06 EUR s DPH za 11 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného

vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.02.2025 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 655,06 EUR s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 31.03.2025 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 448,52 EUR. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 11.04.2025 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 27.03.2025 podľa oznámenia o poistnom plnení. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáhal uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 206,54 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne od 14.04.2025 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn.: 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018). Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na právny názor a závery ÚS SR vyslovené v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. Ústavný súd SR sa v odôvodnení

predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 4Up/680/2025 zo dňa 23.05.2025 (č.l. 27 spisu).

4. Žalovaný podal v zákonnej lehote na Okresnom súde Banská Bystrica proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že uplatnený nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Žalobca odôvodnil svoj uplatňovaný nárok skutočnosťou, že dňa 20.01.2025 došlo v Rosine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol O. L., nar.XX.XX.XXXX, bytom: H. XXX, XXX XX N. D. (ďalej len „Poškodený“). K vzniku spôsobenej škody malo dôjsť prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 03.02.2025 (ďalej len „Zmluva o nájme“), na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo (ďalej len „Náhradné vozidlo“). Nájom náhradného vozidla mal trvať od 03.02.2025 do 13.02.2025. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 28.02.2025 na sumu 655,06 EUR s DPH za 11 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla, pričom vo fakturovanej sume mal byť zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla (ďalej len „Faktúra“). Poškodený mal zároveň dňa postúpiť svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Na základe Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 27.03.2025 (ďalej len „Oznámenie o poistnom plnení“) zaslaného žalobcovi došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu škodovej udalosti. Žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného vozidla celkovo vo výške 448,52 EUR. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaným, žalovaný poukázal na odôvodnenie uvedené v Oznámení o poistnom plnení, v zmysle ktorého bola priznaná primeraná doba zapožičania náhradného vozidla v rozsahu 9 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla poškodeného zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Zapožičanie náhradného vozidla bolo žalovaným priznané len do vystavenia faktúry za opravu vozidla poškodeného, t. j. do dňa 11.02.2025. Žalovaný mal za to, že prenájom náhradného vozidla po reálnej oprave poškodeného motorového vozidla poškodeného bol zjavne neúčelný. Obvyklosť a primeranosť žalovaným aplikovanej dennej sadzby prenájmu vo výške 36,- EUR bez DPH/deň (44,28 EUR s DPH) žalovaný preukazoval predkladanými cenníkmi. Na dôkaz uvedených skutočností predložil zároveň výpočet nákladov za prenájom náhradného vozidla. Žalovaný ďalej uviedol, že z Oznámenia o poistnom plnení sa teda žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Žalobca pritom neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá. Žalobca zároveň žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 13.02.2025 (ďalej len „Čestné prehlásenie“) síce poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou a nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo, a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný (nehovoriac už o jeho preukázaní), preto ho žalovaný považoval za zjavne účelový. Mal za to, že žalobca v tejto otázke absolútne neuniesol dôkazné bremeno. Zároveň mal za to, že moment doručenia krycieho listu autoservisu (na ktorý sa poškodený odvoláva vo svojom Čestnom prehlásení) je absolútne irelevantný a účelový, keďže autoservis nie je žiadnym spôsobom oprávnený zdržiavať už opravené motorové vozidlo poškodeného (ako predmet jeho vlastníckeho práva), resp. podmieňovať jeho vydanie poškodenému doručením krycieho listu poisťovne (napokon aj faktúra vystavená autoservisom má

lehotu splatnosti). Vzhľadom k uvedenému mal žalovaný za to, že uplatnené nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

5. Podaním odporu tak došlo zo zákona podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu a keďže žalobca v zákonnej lehote navrhol podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP, Okresný súd Banská Bystrica postúpil dňa 26.06.2025 predmetnú sporovú vec Okresnému súdu Žilina (ďalej len „súd“) ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa CSP.

6. Na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica doručil vyjadrenie k odporu žalobca (č.l. 53 spisu), v ktorom požiadal príslušný súd o pokračovanie v konaní a k odporu uviedol, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovniam. Čo sa týka nutnosti a účelnosti doby prenájmu, k tomu uviedol, že je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v servise a tiež z jeho reálnej možnosti poškodeného užívať svoje vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné vozidlo poškodený využíval na ten istý účel ako svoje vlastné, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie plnenia odôvodnil vlastným určením doby trvania nájmu, je neoprávnené a svojvoľné. Žalobca ďalej uviedol, že poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nijaké špekulatívne konanie svedčí aj skutočnosť, že poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise I. M., s. r. o., ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Vzhľadom k tomu poškodený v dobrej viere očakával, že jeho motorové vozidlo bude opravené riadne, spoľahlivo a rýchlo. Žalobca predložil faktúru vystavenú autoservisom I. M., s. r. o. zo dňa 11.02.2025. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva dátum dodania tovaru alebo služby dňa 11.02.2025, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťovnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovaného, resp. po úhrade poisťového plnenia žalovaným, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis mal až po doručení predmetného krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného, a preto okamžite po doručení krycieho listu dňa 12.02.2025 bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, a toto si vyzdvihol najbližší pracovný deň, t.j. 13.02.2025. Žalobca do konania predložil Čestné prehlásenie poškodeného, z ktorého vyplýva, že poškodený vzhľadom na krátkosť času od oznámenia o možnosti prevzatia svojho opraveného vozidla dňa 12.02.2025 mal objektívnu možnosť vyzdvihnúť si svoje opravené vozidlo až dňa 13.02.2025. V deň 13.02.2025 si poškodený svoje opravené vozidlo vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil. Taktiež nie je možné spravodlivo požadovať, aby poškodený mal pracovné a osobné povinnosti zariadené tak, aby v momentne doručenia krycieho listu mohol opravené vozidlo prevziať a náhradné vozidlo vrátiť. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému poukazujeme na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodený v

danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineneho konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z pohľadu žalobcu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Žalovaný nijako nepreukázal, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany servisu si mohol poškodený vozidlo prevziať a užívať ho a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry ukončený. Preto je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu kedy bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti poškodený nepredžil svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou. V tejto súvislosti poukazujeme na aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2023, sp. zn. 3Cob/94/2023. Žalobca poukázal tiež na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí autoservis nevydá poškodenému opravené motorové vozidlo, a to až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval finančnými prostriedkami na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Žalobca uviedol, že sa jedná o štandardný postup a bežnú obchodnú prax autoservisov pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca ďalej podotkol, že ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou boli prekonané rozhodnutia súdov, na ktoré poukazoval žalovaný. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla žalobca dal do pozornosti aktuálne Rozsudky Krajského súdu v Žiline, a to zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 9Co/107/2023 a 11Co/88/2023 a zo dňa 25.06.2024 sp. zn. 9Co/162/2023, či Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2023, sp. zn. 3Cob/94/2023, ako aj stotožňujúci sa názor Ústavného súdu Slovenskej republiky s názorom odvolacieho súdu vyslovený v jeho náleze zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. V danej veci je preto relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 03.02.2025 do 13.02.2025, t.j. 11 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z predložených dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájomom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Vydanie opraveného vozidla až doručením krycieho listu

zo strany poisťovne musí predstavovať dohodu medzi autoservisom a poisťovňou, inak by vydanie krycieho listu nemalo opodstatnenie. Zo strany autoservisu tak nejde o uplatnenie zádržného práva, ako usudzoval súd prvej inštancie, ktoré vyhodnotil ako neoprávnené, a to dokonca s dopadom na príčinnú súvislosť medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a konaním poistenca žalovanej. Je potrebné si uvedomiť, že vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom autoservise, nebyť konania poistenca žalovanej a inštrukcií poisťovne. Žalobca poukázal na ust. § 560 Občianskeho zákonníka, resp. ust. § 326 Obchodného zákonníka, o synalagmatickom záväzku, ktoré vylučujú tvrdené neoprávnené konanie autoservisu. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla. Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise, a ktorého dĺžku nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil poškodený, a to nasledujúce po dátume vykonania opravy odvodenom z faktúry predstavujúcej výzvu na zaplatenie (účtovný doklad). Je to totiž práve poškodený, ktorý bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla a ktorému je objektívne, resp. mimo jeho vplyvu, umožnené opravené vozidlo užívať až na základe jeho vydania autoservisom po doručení krycieho listu poisťovňou. Žalobca je presvedčený, že by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, ak by bol poškodený žiadaný o úhradu nákladov spojených s opravou jeho motorového vozidla, keď tieto majú byť kryté z povinného zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody, pričom na zabezpečenie krytia predmetných nákladov slúži práve tzv. krycí list poisťovne smerujúc tak k splneniu záväzku autoservisu odovzdať opravené vozidlo poškodenému a objektívne mu tak umožniť jeho užívanie. Skutočnosť, že sa vozidlo poškodeného nachádzalo v autoservise a poškodený ho nemohol užívať, v dôsledku čoho si musel prenajať náhradné vozidlo, je v príčinnej súvislosti s konaním poistenca žalovaného ako vinníka dopravnej nehody, a teda oprávnenou dobou nájmu náhradného vozidla pre účely priznania nároku na náhradu škody, a teda poskytnutia poistného plnenia, je celá doba zotrvania vozidla poškodeného v autoservise. Pokiaľ je doba zotrvania v autoservise podľa názoru poisťovne neprimeraná, nie je dôvod prenášať zodpovednosť na poškodeného, ale je to práve poisťovňa, ktorá má dôsledky vyvodzovať voči autoservisu titulom záväzkového vzťahu uzavretého s ním. Rozhodovaciu prax, o ktorú žalovaný opiera svoju procesnú obranu v jeho písomných podaniach v súčasnosti žalobca považoval za prekonanú, a to vzhľadom na vyššie označený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, a to konkrétne Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 7Co/51/2024, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/77/2023, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 11Co/88/2023 a Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26.03.2024, sp. zn. 9Co/107/2023. V poslednom označenom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že nesúhlasí s obranou žalovaného o neoprávnenom zadržaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatennej pohľadávke (§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t.j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. prísľubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takéto (bežnej obchodnej praxi) zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade aby sa škoda nenavyšovala). Podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Pokiaľ ide o poukaz žalovaného na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/94/2021 zo dňa 27.10.2021 a závery v ňom uvedené, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odklon od uvedených záverov je zdôvodnený neskorším Nálezom Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla dal žalobca do pozornosti aj Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26.03.2024 sp. zn. 9Co/107/2023, no najmä aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Žiline, a to zo dňa 18.12.2024, sp. zn.

6Co/77/2024, ktorý vychádza z totožného skutkového stavu ako je v tomto prípade, pričom vo svojom rozhodnutí argumentoval nasledovne: „Vychádzajúc z vyššie uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu je potom existencia, príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou (dopravnou nehodou zo dňa 19.04.2022) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do realizácie úhrady žalovaným, prípadne do vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného, daná.“ Žalobca tiež poukázal, na aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.01.2025, sp. zn. 14Co/6/2025, ktorý vychádza z totožného skutkového stavu ako je v tomto prípade a v ktorom Krajský súd v Bratislave konštatoval nasledovné: „Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je preto potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 31.01.2024 a nachádzalo sa v ňom aj dňa 26.03.2024, kedy síce poškodený ukončil nájom náhradného motorového vozidla, avšak zo strany autoservisu v daný deň ešte nedošlo k vydaniu motorového vozidla; z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že autoservis vydáva opravované i vozidlo až po predložení krycieho listu (potvrdenie vystavené autoservisom dňa 26.03.2024). Rovnako tak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že krycí list bol vydaný žalovanou až dňa 16.04.2024. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú poškodený bez vlastného zavinenia nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto je možné dospieť k záveru, že náklady za nájom náhradného vozidla boli po celú túto dobu vynaložené účelne.“ Okrem toho, Krajský súd v Bratislave v predmetnom rozhodnutí vyslovil i to, že je nevyhnutné prihliadnuť najmä na partnerský vzťah poisťovateľa škodcu a servisu, pričom práve vydanie krycieho listu je skutočnosťou, ktorá poskytne partnerskému autoservisu poisťovateľa škodcu dostatočnú garanciu na to, aby vydal poškodenému jeho opravené motorové vozidlo, a tým sa vo vzťahu k poškodenému skrátila nevyhnutná doba, po ktorú bude z jeho strany potrebné užívanie náhradného vozidla. K výške denného nájomného za náhradné vozidlo žalobca uviedol, že žalovaný považuje nárok žalobcu za nedôvodný s poukazom na nutne a účelne vynaložené náklady na prenájom náhradného vozidla v súvislosti so vznikom škody, konkrétne v danom prípade s poukazom na výšku denného nájomného. Žalovaný stanovil dennú sadzbu za prenájom náhradného vozidla vo výške 36,- EUR bez DPH za deň, pričom uviedol, že vychádzal z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného vozidla. Na podloženie svojich tvrdení predložil spolu s odporom cenníky autopožičovní, ktoré majú preukazovať denný nájom pre daný typ vozidla. Ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, tento podľa názoru žalobcu účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jeho tvrdeniam. Žalobca uviedol, že prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zrejmé čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Pokiaľ teda žalovaný sám stanovil ako primeranú výšku denného nájomného práve sumu 36,- EUR bez DPH, takýto postup považuje žalobca za svojvoľný a neopodstatnený. Poukázal na to, že výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom k tomu bola výška denného nájomného vozidla K. C. v danom prípade stanovená na sumu 55,- EUR s DPH aj s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla P. F.. Za účelom preukázania svojich tvrdení žalobca predložil súdu prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v okrese E. - (i) deltarentcar.sk poskytuje prenájom porovnateľného motorového vozidla Q. R. vo výške 60,- EUR a podľa cenovej ponuky spoločnosti (ii) Rai.sk predstavuje denné nájomné za prenájom vozidla K. C. sumu vo výške 41,- EUR bez DPH, resp. 50,43 EUR s DPH. Podľa cenníka spoločnosti (iii) P. predstavuje cena denného nájmu porovnateľného vozidla S. I., sumu 45,- EUR bez DPH, resp. 55,35 EUR s DPH. Ďalej predkladáme cenník spoločnosti (iv) jkmrentcar.sk, ktorá ponúka prenájom porovnateľných motorových vozidiel, a to C. R. vo výške 53,50 EUR s DPH a vozidlo K. C. vo výške 60,- EUR s DPH. Vzhľadom na uvedené mal za to, že žalobcom účtovaná výška denného nájomného v sume 55,- EUR s DPH je cenou primeranou, obvyklou a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádzal pravdepodobne tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za

každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy. Žalovaný teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti - vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom, resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv (s neznižovanou výškou denného nájomného) alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovni prostredníctvom internetu (k uvedenému by sme chceli poukázať na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu a navrhol, aby Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Žilina, aby tento vo veci konal a rozhodol tak, že zaviazže žalovaného na zaplatenie sumy 206,54 EUR s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

7. Vyjadrenie žalobcu k podanému odporu žalovaného bolo dňa 12.08.2025 (doručenka na č.l. 79 spisu) doručené na vyjadrenie žalovanému, ktorý vo veci neprodukoval už žiadne ďalšie vyjadrenia.

8. Súd vo veci nariadil a dňa 30.09.2025 vykonal pojednávanie v súlade s ust. § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, žalovaného, právneho zástupcu žalovaného a za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené riadne a včas dňa 02.09.2025 (doručenka na č.l. 83 spisu). Žalovaný ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlnili, ani z dôležitých dôvodov nepožiadali o odročenie pojednávania. Súd vec na nariadenom pojednávaní prejednal a následne po vykonanom dokazovaní aj rozhodol. Možno konštatovať, že strany sporu vo svojich vyjadreniach ako aj v konaní pred súdom zásadne zotrvali na svojej vyššie uvedenej skutkovej a právnej argumentácii v spore.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení príslušných právnych predpisov:

10. Podľa ust. § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

11. Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

12. Podľa ust. § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

13. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14. Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

15. Podľa ust. § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

16. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa ust. § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

19. Podľa ust. § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“), tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).

21. Podľa ust. § 2 písm. d), f) a g) ZPZP, na účely tohto zákona sa rozumie d) poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu, f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti a g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

22. Podľa ust. § 4 ods. 1 ZPZP, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

23. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) ZPZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

24. Podľa ust. § 4 ods. 4 ZPZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Súd v predmetnej veci zistil nasledujúci skutkový stav:

26. Dňa 13.02.2025 vystavil žalobca faktúru č. XXXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č.l. 8 spisu), ktorou so splatnosťou dňa 28.02.2025 fakturoval poškodenému (O. L.) za prenájom náhradného vozidla (ktoré si poškodený prenajal z dôvodu, že jeho vozidlo bolo v dôsledku poisťovnej udalosti zo dňa 20.01.2025 poškodené a prevzaté do opravy) podľa zmluvy o nájme č. XXX/XXXX zo dňa 03.02.2025 (na č.l. 6 spisu) zn. K. C., MT, EČV: T., a to za obdobie od 03.02.2025 do 13.02.2025, t. j. za 11 dní na sumu 655,06 EUR s DPH.

27. Dňa 13.02.2025 uzavreli žalobca ako postupník a poškodený ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávky (dôkaz produkovaný žalobcom na rube č.l. 8 spisu), v ktorej poškodený deklaroval, že má peňažnú pohľadávku voči žalovanému, ako poisťovni a likvidačnému zástupcovi, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom zn. H. Q., EČV: T., vo výške 655,06 EUR s DPH z titulu jeho nároku voči žalovanému podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 20.01.2025 na vozidle zn. P. F., EČV: T. (bod 1 zmluvy). Poškodený touto zmluvou ďalej postupoval žalobcovi pohľadávku uvedenú v bode 1 zmluvy a žalobca sa zaviazal uhradiť poškodenému za postúpenie pohľadávky odplatu podľa bodu 4 a 5 zmluvy. V bode 4 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 zmluvy je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 655,06 EUR s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXX vystavenej žalobcom ako prenajímateľom poškodenému ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. K. C., MT, EČV: T.. V bode 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a

na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude postupovanú pohľadávku podľa bodu 1 zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

28. Listom zo dňa 13.02.2025 adresovanom žalovanému (dôkaz produkovaný žalobcom na rube č.l. 9 spisu) poškodený oznamoval žalovanému, že dňa 13.02.2025 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody) vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2025 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 655,06 EUR s DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, čím jeho pohľadávka prešla na žalobcu a týmto listom tak zároveň žalovaného požiadal o jej plnenie na ďalej špecifikovaný bankový účet.

29. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení zo dňa 27.03.2025 adresovanom žalobcovi (dôkaz produkovaný žalobcom na č.l. 11 spisu) oznamoval žalobcovi, že dňa 27.03.2025 ukončili šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého bude žalobcovi poukázané poistné plnenie vo výške 448,52 EUR, pričom priznaná primeraná doba zapožičania náhradného vozidla je 9 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami. Zapožičanie náhradného vozidla priznané do vystavenia faktúry za opravu vozidla 11.02.2025. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo upravená na 36,- EUR bez DPH/deň (44,28 EUR s DPH).

30. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nárok uplatňovaný v tomto konaní žalobcom je dôvodný. Súd posúdil pohľadávku poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla ako existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla poškodenému v dôsledku fakturácie prenájmu náhradného vozidla zo strany žalobcu, ktorý si počas opravy poškodeného vozidla prenajal náhradné vozidlo. Súd považuje postúpenie pohľadávky poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla na žalobcu, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným dňa 13.02.2025, za platný právny úkon, v dôsledku ktorého je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na uplatňovanie si časti predmetnej postúpenej pohľadávky v tomto konaní. K uvedenému záveru súd dospel z dôvodu, že Občiansky zákonník v § 525 nevyklučuje postúpenie predmetnej pohľadávky. Podľa názoru súdu došlo k platnému postúpeniu pohľadávky poškodeného voči žalovanému na žalobcu (vysporiadanie záväzku poškodeného voči žalobcovi z titulu neuhradenej faktúry bolo vyriešené v zmluve o postúpení, bod 5, a to vzájomným započítaním s nárokom poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky).

31. Poškodený ako právny predchodca žalobcu mal z uzatvorenej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla právo, aby žalovaný za neho nahradil preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Súd je toho názoru, že takým nárokom je aj žalobcom uplatňovaná žalovaná suma, a to s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Poškodený nemožnosťou používania svojho motorového vozidla je paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa v súdnom spore ešte splnenia ďalších podmienok. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017). Vzhľadom na potrebu poškodeného počas trvania opravy poškodeného vozidla využívať náhradné motorové vozidlo, súd neuznal krátenie počtu dní, za ktoré sa malo vyplatiť nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla zo strany žalovaného, nakoľko nájomná zmluva bola uzatvorená na obdobie od 03.02.2025 do 13.02.2025 (t.j. 11 dní nájmu). Tieto skutočnosti potvrdil poškodený v Čestnom prehlásení zo dňa 13.02.2025 a v Potvrdení o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu zo dňa 13.02.2025 autoservis, v ktorom sa oprava poškodeného vozidla vykonávala (č.l. 7 a č.l. 15 spisu).

32. Z predložených listín vyplynulo, že prenájom náhradného vozidla bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy, resp. do doručenia krycieho listu, vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si

v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou zapožičal náhradné vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného vozidla. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania poisteného u žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvhodnejšiu požičovňu vozidiel, resp. servis, ktorý vozidlo odovzdá aj bez krycieho listu a pod., čo je však v bežnej praxi nepravdepodobné. Nájomný vzťah bol ukončený dňom vrátenia vozidla zo servisu po ukončení opravy dňa 13.02.2025, kedy bolo opravené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi (Čestné vyhlásenie zo dňa 13.02.2025 – č.l. 15 spisu a Potvrdenie autoservisu zo dňa 13.02.2025 – rub č.l. 7 spisu).

33. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súd nezistil neprímeranosť odplaty za nájom vozidla. Úprava nájmu bola dohodnutá ako odplata za deň nájmu vozidla. Pokiaľ žalovaný v rámci likvidácie poisťnej udalosti krátil poisťné plnenie, toto bližšie nešpecifikoval. Ďalej žalovaný ani v rámci tohto súdneho konania nenavrhol a ani sám nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by skrátenie poisťného plnenia nejakým spôsobom preukázal. Súd poukazuje na to, že bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 2 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti ním určenej ceny denného nájmu a jeho dĺžky, ktoré priznal poškodenému. To žalovaný v konaní neučinil, čím neunesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky a výšky denného nájmu. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia, či stanovenie ceny a je absurdné, aby poškodený zisťoval ponuky najnižšej ceny nájmu v rôznych autopožičovniach, keďže poškodený bol ten, komu bolo vozidlo poškodené a znemožnené ho užívať, teda bol obmedzený vo vlastníckom práve a bolo jeho právom si zabezpečiť iné vozidlo na nevyhnutnú dobu, ktorá je dobou počas vykonávania opravy jeho vozidla a bolo by aj neúnosné a zvlášť obmedzujúce, aby ako poškodený sa zdržiaval vo svojom voľnom čase „hľadaním“ najlacnejšieho nájmu. Súd ďalej uvádza, že cena 55,- EUR s DPH za deň je bežná cena, je obvyklá, primeraná. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol výšku nájmu, ktorú súd vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal dôvod spochybňovať a považovať za neprímeranú. Opodstatnenosť tvrdenia, či spochybnenia žalovaným o neprímeranosti výšky a dĺžky nájmu z ničoho relevantného nevyplýva, žalovaný toto ničím nepreukázal. Žalovaný stanovil dennú sadzbu za prenájom náhradného vozidla vo výške 36,- EUR bez DPH za deň, pričom uviedol, že vychádzal z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného vozidla. Na podloženie svojich tvrdení predložil spolu s odporom cenníky autopožičovní, ktoré majú preukazovať denný nájom pre daný typ vozidla. Ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, tento podľa názoru súdu účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájmu, ktorá by svedčila jeho tvrdeniam. Pokiaľ teda žalovaný sám stanovil ako primeranú výšku denného nájmu práve sumu 36,- EUR bez DPH, takýto postup považuje súd za svojvoľný a neopodstatnený. Súd poukazuje na skutočnosť, že výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom k tomu bola výška denného nájmu vozidla K. C. v danom prípade stanovená na sumu 55,- EUR s DPH aj s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla P. F.. Žalobca za účelom preukázania svojich tvrdení predložil súdu prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v okrese Žilina - napr. deltarentcar.sk, ktorý poskytuje prenájom porovnateľného motorového vozidla Q. R. vo výške 60,- EUR a podľa cenovej ponuky spoločnosti Rai.sk predstavuje denné nájmné za prenájom vozidla K. C. sumu vo výške 41,- EUR bez DPH, resp. 50,43 EUR s DPH. Podľa cenníka spoločnosti P. predstavuje cena denného nájmu porovnateľného vozidla S. I., sumu 45,- EUR bez DPH, resp. 55,35 EUR s DPH. Predložil aj cenník spoločnosti O., ktorá ponúka prenájom porovnateľných motorových vozidiel, a to C. R. vo výške 53,50 EUR s DPH a vozidlo K. C. vo výške 60,- EUR s DPH. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že žalobcom účtovaná výška denného nájmu v sume 55,- EUR s DPH je cenou primeranou, obvyklou a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádzal pravdepodobne tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti

od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy. Žalovaný teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájmovej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti - vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom, resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájmovných zmlúv (s neznižovanou výškou denného nájomného) alebo zvážiť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požíčovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o mozgnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu.

34. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...).

35. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 448,52 EUR je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 206,54 EUR uplatnená dôvodne (uplatnená suma 655,06 EUR - priznaná suma 448,52 EUR = žalovaná istina 206,54 EUR), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

36. Súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovkej časti tohto rozhodnutia. Žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozidla v oprave (pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná), a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou a nemožno nepriaznivosť stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného vozidla zisťoval napr. cenu nájomného u iných subjektov. Takým prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť na to, že on bol ten poškodený bez vlastného zavinenia. Súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške, pokiaľ žalovaný namietal dĺžku doby nájmu, relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takej námietky. Súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina, t.j. náklady spojené s

odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Bolo by absurdné požadovať od poškodeného, ktorý je poškodením inou osobou obmedzovaný v jeho vlastníckom práve, aby pri zabezpečení náhradného vozidla sa „zdržoval“ hľadaním a porovnávaním viacerých požičovní. Žalovaný svojvoľným vlastným určením stanovil dĺžku doby nájmu, čo nemožno akceptovať a po vykonanom dokazovaní sa zistil jeho postup ako nesprávny a neopodstatnený. Súd mal tak vykonaným dokazovaním riadne preukázať dobu a výšku prenájmu, pričom z listín, ako je faktúra, či čestné prehlásenie poškodeného a autoservisu, vyplýva dĺžka opravy a opodstatnenosť dĺžky nájmu. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 322/2025 zo dňa 17.07.2025, sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025.

37. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 14.04.2025, nakoľko dňom 27.03.2025 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti, tak ako to bolo oznámené žalovaným listom zo dňa 27.03.2025, a teda týmto dňom začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 11.04.2025. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní, žalovaný poukázal žalobcovi poistné plnenie vo výške 448,52 EUR dňa 31.03.2025, o čom svedčí výpis z účtu zo dňa 31.03.2025 (č.l. 12 spisu).

38. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

39. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

40. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

41. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní.

42. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba U. Q. L. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu na nárok na úroky z omeškania tak, ako ich žalobca zdôvodňoval v podanej žalobe s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. V. XXX/XXXX zo dňa 14.10.2021. Poisťovňa nebola v omeškaní s plnením svojich povinností podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z.,

ale bola v omeškaní s plnením poistného plnenia, nakoľko ho neposkytla v plnej výške. Poisťovňa sa vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. s plnením peňažného dostala do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti, ktorej šetrenie podľa listu zo dňa 27.03.2025 ukončila 27.03.2025. Poisťovňa mala poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a 16. dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Preto, pokiaľ žalobca žiadal úroky z omeškania z časti neposkytnutého poistného plnenia od 14.04.2025, žiadal ich v súlade s ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

48. O výške náhrady účelne vynaložených trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.